



JULKINEN

Kotapalon Tuulivoima Oy

**Kotapalon tuulivoimahanke:
Natura-selvitys, Kirvesaapa (FI1300505,
SAC/SPA**

23.3.2026



Sisällysluettelo

1.	Johdanto	3
2.	Hankkeen kuvaus	4
3.	Natura-alueen kuvaus	6
3.1	Yleiskuvaus	6
3.2	Suojeluperusteet	6
3.1.1	Luontotyytit	6
3.1.2	Lintulajit	9
4.	Mahdolliset vaikutukset	11
4.1	Suorat vaikutukset	11
4.2	Epäsuorat vaikutukset	12
4.3	Tuulivoimahankkeiden yhteisvaikutukset muuttavien lintujen näkökulmasta	12
5.	Johtopäätökset	15
	Lähdeluettelo	16

1. Johdanto

Tämän Natura-selvityksen tavoitteena on arvioida, onko todennäköistä, että suunnitellulla Kotapalon tuulivoimahankkeella on merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -suojelualueeseen Kirvesaapa (FI1300505, SAC/SPA) ja onko hankkeessa tarvetta tehdä luonnonsuojelulain (9/2023) 35 §:n mukainen Natura-arviointi. Natura-selvitys laaditaan osana tuulivoimahankkeen ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA). Tämän selvityksen ja raportin laati FM biologi Laura Kares. Laadunvarmistuksesta vastasi FM biologi Anni-Elina Tietäväinen, molemmat WSP Finland Oy:ltä.

2. Hankkeen kuvaus

Kotapalon tuulivoima-alue on pinta-alaltaan noin 6 700 hehtaaria. Alue sijoittuu Lapin maakunnan lounaisosaan, Keminmaan kunnan alueelle, noin 14 km Keminmaan keskustataajamasta koilliseen.

Tuulivoima-alueen osalta YVA-menettelyssä tarkastellaan eri vaihtoehtoja:

- **VE0:** Hankkeen toteuttamatta jättäminen.
- **VE1:** Keminmaan Kotapalon tuulivoima-alueelle rakennetaan enintään 54 yksikköteholtaan noin 8–12 MW:n tuulivoimalaa. Voimaloiden kokonaiskorkeus on enintään 300 m. Tuulivoima-alueen yhteisteho on maksimissaan noin 660 MW.

YVA-ohjelmavaiheessa toteutusvaihtoehtoja on tunnistettu vain yksi, koska hankkeessa vastaavalla ei ole ollut käytettävissä riittävästi selvitystietoa hankealueelta muodostaakseen muita YVA-asetuksen (277/2017) 3 §:n tarkoittamia kohtuullisia ja varteenotettavia vaihtoehtoja.

YVA-menettelyä varten tehtävien selvitysten myötä tieto hankealueen erityisominaisuuksista lisääntyy, jolloin YVA-selostukseen muodostetaan vähintään kaksi toteutusvaihtoehtoa (VE1, VE2).

Lisäksi sähkönsiirtoreitin osalta YVA-menettelyssä tarkastellaan kolmea eri päävaihtoehtoa, **SVE1**, **SVE2** ja **SVE3**.

Alustavien suunnitelmien mukaan etäisyys suunnitelluista tuulivoimaloista Kirvesaavan Natura-alueeseen on lyhimmillään noin 7,7 km (VE1). Tuulivoima-alueen raja on lähimmillään noin 6,7 km päässä. Alle 6 kilometrin säteellä Kirvesaavan Natura-alueesta ei ole suunnitteilla mitään rakentamistoimia. Sähkönsiirtoreittien rakenteista etäisyys on lähimmillään noin 9,8 kilometriä Natura-alueesta. Kotapalon tuulivoima-alueen ja sähkönsiirron vaihtoehtojen sijoittuminen Kirvesaavan Natura-alueeseen nähden on esitetty kartassa (Kuva 2.1).

3. Natura-alueen kuvaus

3.1 Yleiskuvaus

Kirvesaavan Natura-alue (FI1300505) on pinta-alaltaan 1827 hehtaaria. Alue on sisällytetty osaksi Suomen Natura-verkoston luontodirektiivin perusteella (SAC) ja lintudirektiivin (SPA). Natura-tietolomakkeen perusteella Kirvesaapa on laaja aapasuo, joka on paikoitellen hyvin vetinen. Luontotyypeiltään alue koostuu erityisesti saranevasta, lyhytkortisesta nevesta sekä rimpinevasta. Alueella esiintyy myös metsäisiä, soistuvia saarekkeitä sekä koivuvaltaista korpea. Lisäksi alueella on edustava ja monipuolinen linnusto.

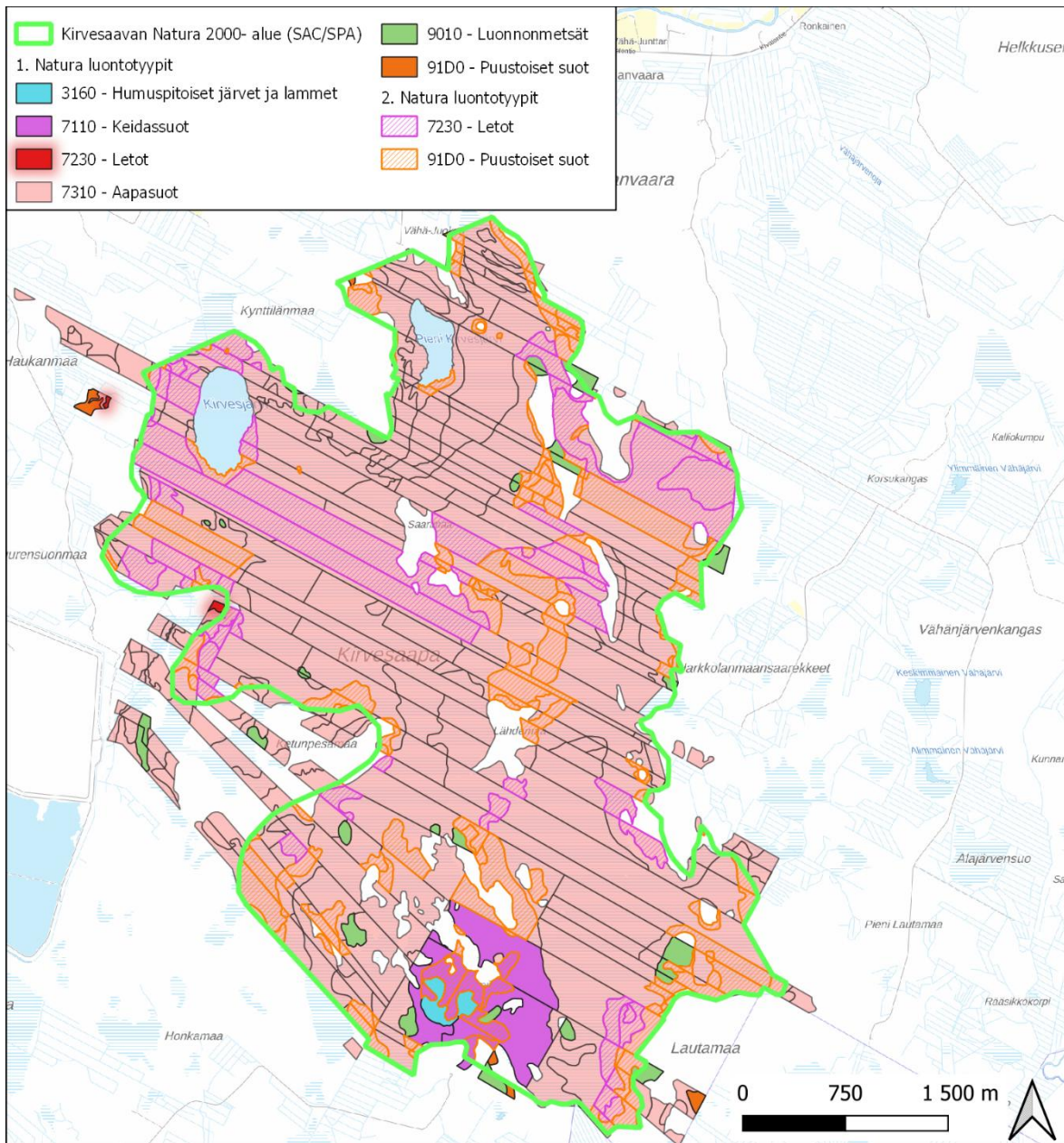
3.2 Suojeluperusteet

3.1.1 Luontotyypit

Kirvesaavan Natura-alueen suojeluperusteena ovat EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisista luontotyypeistä Humuspitoiset järvet ja lammet (3160), Keidassuot (7110), Letot (7230), Aapasuot (7310) ja Puustoiset suot (91D0). (Taulukko 3.1, Kuva 3.1).

Taulukko 3.1. Kirvesaavan Natura-alueen suojeluperusteena olevat luontotyypit. Tiedot ovat Natura-tietolomakkeesta, lukuun ottamatta Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden pinta-alatietoja. Edustavuus: A=erinomainen, B=hyvä, C=merkittävä, D=ei merkittävä. Suhteellinen pinta-ala (luontotyypin pinta-ala verrattuna kyseisen luontotyypin kokonaispinta-alaan koko maassa): A=15-100 %, B=2-15 %, C=0-2 %. Yleisarviointi (kokonaisarviointi alueen merkityksestä kyseisen luontotyypin suojelulle): A=alue on erittäin tärkeä, B=alue on tärkeä, C=alueella on merkitystä.

Koodi	Luontotyyppi	Pinta-ala (ha) tietolomake	Pinta-ala (ha), biotooppikuviot (MH)	Edustavuus	Suhteellinen pinta-ala	Yleisarviointi
3160	Humuspitoiset järvet ja lammet	60	6,72	A	C	B
7110	Keidassuot	70	71,42	B	C	C
7230	Letot	180	266,19	A	C	A
7310	Aapasuot	1500	1600,1	A	C	A
91D0	Puustoiset suot	270	313,38	A	C	A
9010	Borealiset luonnonmetsät (ei suojeluperusteena)	-	30,87	-	-	-



Tulostettu 08/01/2026, LK.
 Lähteet: Valtion suojelualueiden biotooppikuviot: Metsähallitus, 2025
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos

Kuva 3.1. EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisten luontotyyppien esiintyminen Kirvesaavan Natura-alueella Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella. Maastoinventoinnit ovat tehty vuosien 2005–2023 välisenä aikana.

Seuraavassa on kuvattu suojeluperusteena olevien luontotyyppien ominaispiirteitä Natura 2000 - luontotyyppioppaan (Airaksinen & Karttunen, 2001) mukaisesti.

Humuspitoiset järvet ja lammet

Luontotyyppiin kuuluu luonnontilaiset järvet ja lammet, joiden vesi on turpeen ja happaman humuksen ruskeaksi värjäämää. Yleensä turvepohjalla, soilla tai luontaisesti soistumassa olevilla kankailla. pH on usein alhainen, 3–6. Kasvillisuus on harvaa, kelluslehtisen kasvillisuuden määrä vaihtelee, vesisammalet voivat olla runsaita. Rantavyöhyke on usein soistunut ja siinä on kelluvia rahkasammalkasvustoja. Ilmaversoisia (kortteet, ruo'ot) on yleensä hyvin niukasti, raate, ulpukka ja lumpeet sekä vesisammaleet (*Warnstorfia sp.*) voivat olla paikoin runsaita.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy melko pienialaisena kokonaisuutena Kirvesaavan eteläosassa.

Letot

Letot ovat avosoita tai puustoisia yhdistymätyyppisiä rämeiden tai korprien kanssa. Kasvillisuudessa erityisesti aitosammalet ovat letoille tunnusomaisia. Pääasiassa Suomen lettojen pH vaihtelee välillä 5,5–6,5. Letot ovat kosteikkoja, joissa suurimmaksi osaksi tai laajalti vallitsevat turvetta tai kalkkisaostumia tuottavat piensara- ja ruskosammalyhdyskunnat, jotka ovat syntyneet pysyvästi märille maille. Turpeen muodostus, mikäli sitä esiintyy, on vedenalaista. Letoilla kasvaa poikkeuksellisen paljon näyttäviä, erikoistuneita ja tiukasti kasvupaikkasidonnaisia lajeja.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy kohtalaisesti eri puolilla Natura-alueita.

Aapasuot

Aapasuot ovat keski- ja pohjoisboreaalisten vyöhykkeiden suoyhdistymätyyppi, jota luonnehtii minerotrofinen nevakasvillisuus yhdistymän keskiosissa. Aapasuot ovat yleensä laajoja soita, joiden vesistä keskeinen osa tulee keväisin suolla seisovista lumensulamisvesistä. Suoaltaan valuma-alue on yleensä huomattavasti suurempi kuin varsinainen suoallas. Aapasuot saavat myös pohjavesiä ja pohjaveden mukanaan tuomia ravinteita ympäristöstä kivennäismailta.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy kauttaaltaan Kirvesaavan alueella.

Puustoiset suot

Luontotyyppi käsittää havu-, havu-lehti- tai lehtipuustoisia suometsiä. Vesi on aina hyvin niukkaravinteista. Puustokerroksessa vallitsevat yleensä hieskoivu, paatsama, mänty ja kuusi. Kenttäkerroksessa on soille tai yleisemmin niukkaravinteisille paikoille luonteenomaisia lajeja, kuten varpuja, rahkasammalia ja saroja. Luontotyyppiin kuuluvat boreaalisella alueella myös kuusta kasvavat korvet, jotka ovat minerotrofisia soita suoyhdistymien reunoilla, erillisinä juotteina laaksoissa tai painaumissa ja purojen varsilla.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy kohtalaisesti eri puolilla Natura-alueita.

Keidassuot

Keidassuot ovat hemi- ja eteläboreaalilla vyöhykkeillä vallitseva suoyhdistymätyyppi, jota luonnehtii rahkasammalmättäät. Rahkasammalmättäät kohottavat suon pintaa ja vedenpinta sijaitsee yleensä ympäröivää maastoa korkeammalla. Tämän luontotyypin suot ovat niukkaravinteisia ja saavat ravinteensa pääasiassa sadevedestä. Keidassoiden suotyyppisiä ovat muun muassa tupasvillarämeet, isovarparämeet, rahkarämeet, keidasrämeet sekä lyhytkortiset nevarämeet.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy melko pienialaisena kokonaisuutena Kirvesaavan eteläosassa.

Boreaaliset luonnonmetsät

Luontotyyppiin kuuluvat vanhat luonnonmetsät sekä luonnontilaiset paloalat ja palon jälkeen luonnontilaisina kehittyneet nuoret metsät. Vanhat luonnonmetsät ovat metsien kliimaksi- tai myöhäisiä sukkessiovaiheita, joihin ihmistoiminta on vaikuttanut vain vähän tai ei lainkaan. Luonnonmetsät ovat monien uhanalaisten lajien, erityisesti sienten, jäkälien, sammalien ja hyönteisten elinympäristöjä. Luontotyypin luonnontilaisuuden kannalta keskeisintä on puuston luonnontilaisuus, joka ilmenee puuston satunnaisena jakautumisena ja kerroksellisuutena, kuolleen puuston suurena määränä ja elävän puuston vaihtelevana kokorakenteena.

Boreaaliset luonnonmetsät eivät ole Kirvesaavan Natura-alueen suojeluperuste, mutta Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy pienialaisina kokonaisuuksina eri puolilla Natura-alueita.

3.1.2 Lintulajit

Alueen suojeluperusteisiin kuuluu 21 lintulajia, joista yksi on suojelusyistä salassa pidettävä (Taulukko 3.2). Salattu laji on käsitelty vain viranomaiskäyttöön tarkoitettussa versiossa. Vaikutuksille herkimmiksi katsotut lajit (salassa pidetty laji) on käsitelty omassa kappaleessaan taulukon alla vain viranomaiskäyttöön tarkoitettussa versiossa.

Natura-tietolomakkeessa ei ole mainittu muita tärkeitä kasvi- tai eläinlajeja.

Taulukko 3.2. Natura-alueen suojeluperusteena olevat lajit sekä Natura-tietolomakkeen mukaiset populaatiokoot, populaation tyyppi: p = pysyvä, r = pesivä/lisääntyvä, c = levähtävä, w = talvehtiva (kasvien ja muiden kuin muuttavien lajien osalta merkitään "pysyvä"), yleisarviot suojelun kannalta sekä lajin uhanalaisuusluokka.

Koodi	Laji	Populaatio (paria)	Populaation tyyppi	Yleisarvio	Uhanalaisuus
A223	Helmipöllö (<i>Aegolius funereus</i>)	6–10	P	Merkittävä	NT
A222	Suopöllö (<i>Asio flammeus</i>)	6–10	R	Hyvin tärkeä	LC
A222	Suopöllö (<i>Asio flammeus</i>)	-	C	Hyvin tärkeä	LC
A104	Pyy (<i>Tetrastes bonasia</i>)	6–10	P	Merkittävä	VU
A860	Jänkäsirriäinen (<i>Calidris falcinellus</i>)	16–24	R	Hyvin tärkeä	NT
A861	Suokukko (<i>Calidris pugnax</i>)	11–50	R	Erittäin tärkeä	CR
A861	Suokukko (<i>Calidris pugnax</i>)	-	C	Erittäin tärkeä	CR
A082	Sinisuohaukka (<i>Circus cyaneus</i>)	1–5	R	Merkittävä	VU
A082	Sinisuohaukka (<i>Circus cyaneus</i>)	-	C	Merkittävä	VU
A038	Laulujoutsen (<i>Cygnus cygnus</i>)	1–5	R	Hyvin tärkeä	LC

A038	Laulujoutsen (<i>Cygnus cygnus</i>)	11–50	C	Hyvin tärkeä	LC
A096	Tuulihaukka (<i>Falco tinnunculus</i>)	2–3	R	Hyvin tärkeä	LC
A002	Kuikka (<i>Gavia arctica</i>)	1–5	R	Merkittävä	LC
A127	Kurki (<i>Grus grus</i>)	27–37	R	Hyvin tärkeä	LC
A127	Kurki (<i>Grus grus</i>)		C	Hyvin tärkeä	LC
A157	Punakuiri (<i>Limosa lapponica</i>)		C	Merkittävä	NT
A152	Jänkäkurppa (<i>Lymnocyptes minimus</i>)	7–13	R	Hyvin tärkeä	LC
A876	Teeri (<i>Lyrurus tetrix tetrix</i>)	36–50	R	Hyvin tärkeä	LC
A767	Uivelo (<i>Mergellus albellus</i>)	1–5	R	Hyvin tärkeä	LC
A767	Uivelo (<i>Mergellus albellus</i>)	-	C	Hyvin tärkeä	LC
A260	Keltävästäräkki (<i>Motacilla flava</i>)	108–173	R	Hyvin tärkeä	LC
A457	Lapinpöllö (<i>Strix nebulosa</i>)	1–5	P	Hyvin tärkeä	LC
A457	Lapinpöllö (<i>Strix nebulosa</i>)		C	Hyvin tärkeä	LC
A456	Hiiripöllö (<i>Surnia ulula</i>)	1–5	P	Hyvin tärkeä	LC
A456	Hiiripöllö (<i>Surnia ulula</i>)		C	Hyvin tärkeä	LC
A108	Metso (<i>Tetrao urogallus</i>)	1–5	P	Merkittävä	LC
A166	Liro (<i>Tringa glareola</i>)	23–34	R	Hyvin tärkeä	NT
A166	Liro (<i>Tringa glareola</i>)		C	Hyvin tärkeä	NT
A162	Punajalkaviklo (<i>Tringa totanus</i>)	3–4	R	Hyvin tärkeä	NT

Salassa pidettävä tekstikohta poistettu, Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta, 621/1999, 24.1 § kohdan 14 mukaisesti.

4. Mahdolliset vaikutukset

Natura-selvityksen tarkoituksena on arvioida, voiko Kirvesaavan Natura-alueen (FI FI1300505, SAC/SPA) suojeluperusteille aiheutua todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia. Mikäli todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia suojeluperusteille tunnistettaisiin, olisi hankkeessa laadittava luonnonsuojelulain 35 § mukainen kattavampi Natura-arviointi.

Tässä luvussa tunnistetaan ja arvioidaan tuulivoima-alueen ja sähkönsiirtoreittien mahdollisia vaikutuksia. Vaikutukset arvioidaan laajimman tuulivoimalavaihtoehdon VE1 mukaan, sillä vaihtoehto VE2 muodostetaan myöhemmin, YVA-menettelyissä tehtävien selvitysten tulosten valmistuttua. Lisäksi vaihtoehdoilla ei nähdä olevan eroa Natura-alueelle kohdistuviin vaikutuksiin tällä etäisyydellä.

Natura-selvityksessä ei tarkastella kaikkia mahdollisia vaikutuksia Natura-alueen luonnonoloihin, vaan ainoastaan Natura-alueen suojeluperusteisiin. Kirvesaavan Natura-alueen suojeluperusteena on viisi luontotyyppiä, kuten edellä on kuvattu, sekä 21 lajia (salatun lajin osalta tiedot ovat esitetty vain viranomaiskäyttöön tarkoitettussa versiossa).

4.1 Suorat vaikutukset

Vaikutukset suojeluperusteisiin luontotyypeihin

Tämänhetkisen suunnitelmien perusteella lähimmän tuulivoimalan etäisyys Natura-alueen rajasta on noin 7,7 km, ja sähkönsiirtoreitin rakenteista etäisyys Natura-alueeseen on lähimmillään noin 9,8 kilometriä. Näin ollen Natura-alueella ei hankkeen osana tai muutoin hankkeen seurauksena kohdistu mitään toimenpiteitä. Hankkeessa ei kohdisteta muutoksia Natura-alueen kasvillisuuteen, maaperään, tai mihinkään muihin Natura-alueen osiin. Etäisyyden vuoksi siinäkin erittäin harvinaisessa tapauksessa, että tuulivoimala kaatuisi, sen osat eivät ulottuisi Natura-alueelle. Tuulivoimaloiden tai sähkönsiirtoreittien rakentaminen ei edellytä ihmisten tai työkoneiden liikkumista Natura-alueella, joten suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin ei kohdistu myöskään suoraa kulumista. Tuulivoimaloista tai voimajohdoista alkunsa saavat tulipalot, jotka pääsevät leviämään maastopaloksi, ovat mahdollisia, mutta hyvin epätodennäköisiä. Suoria vaikutuksia alueen luontotyypeille ei siis tule.

Vaikutukset suojeluperusteiseen lajistoon

Yleisesti tuulivoiman vaikutuksille erityisen herkiksi katsotaan lintulajit, joilla on hidas lisääntymiskyky, jotka ovat pitkäikäisiä ja suurikokoisia, pesäpaikalleen uskollisia, tiukat elinympäristövaatimukset omaavia sekä parvissa ja korkealla lentäviä lajeja (tuulivoimaloiden törmäysriskikorkeudella 100–300 m) (esim. BirdLife International 2013; Kontkanen & Nevalainen, 2002; Ympäristöministeriö, 2016; Meller, 2017). Tuulivoima-alueen ja Kirvesaavan Natura-alueen välinen etäisyys on niin suuri, että vaikutukset pesiviin suojeluperustelajeihin ovat hyvin epätodennäköisiä. Lisäksi suojeluperustelajien päämuuttoreittejä ei sijaitse Kirvesaavan ja Kotapalon tuulivoima-alueen korkeuksilla (BirdLife, 2023). Muuttavat linnut voivat edelleen käyttää Kemijoen jokiuomaa pohjoista kohti lentäessään, eikä niiden ole tarvetta lentää Kotapalon tuulivoima-alueen läpi.

Kirvesaavalta 11,6 km etäisyydellä sähkönsiirtoreittivaihtoehdot SVE2 ja SVE3 ylittävät Kemijoen jokiuoman. Reitit sijoittuvat jo olemassa olevan voimajohtokäytävän eteläpuolelle. Voimajohtodot voivat aiheuttaa törmäysriskin muuttaville linnuille, mutta suurin osa linnuista lentää johtojen yli tai ali tai osaa väistää johtoja (Koskimies, 2005), jolloin johdoista aiheutuvat lintukuolemat tulevat olemaan vähäisiä. Lajeja, jotka törmäävät keskimääräistä enemmän voimalinjoihin ovat erityisesti petolinnut, sekä vähäisemmässä määrin joutsenet, metso, kehrääjä, tervapääsky ja tikat (Koistinen, 2004). SVE2 ja SVE3 sähkönsiirtoreittivaihtoehdot sijoittuvat olemassa olevan voimajohtokäytävän rinnalle, sähkönsiirron vaihtoehtojen alue on siis pitkälti jo altistunut voimajohtojen vaikutuksille ja alueen linnuston voidaan olettaa jo tottuneen sähkönsiirron aikaisiin vaikutuksiin. SVE1 rakennetaan uuteen johtokäytävään myös jokiuoman ylitse noin 14 km etäisyydellä Kirvesaavasta. Tässäkään tapauksessa törmäysriskin Kirvesaavalta muuttaville linnuille ei arvioida kohoavan merkittävästi jokiuoman jo ylitse kulkevien rakenteiden vuoksi.

Salassa pidettävä tekstikohta poistettu, Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta, 621/1999, 24.1 § kohdan 14 mukaisesti.

Hankeella ei ole suoria vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteisiin.

4.2 Epäsuorat vaikutukset

Maastokarttatarkastelun perusteella tuulivoima-alueen tai sähkösiirtolinjojen pintavedet eivät virtaa Kirvesaavan Natura-alueelle. Runsaan etäisyyden vuoksi myöskään rakentamisen tai käytön aikainen melu tai välke ei kantaudu Natura-alueelle saakka. On arvioitu, että tuulivoimaloiden aiheuttamat häiriövaikutukset lievenevät jo 100–200 metrin etäisyydellä voimalasta (Hötker ym., 2006).

Lähimmät voimalapaikat on suunniteltu noin 8 kilometrin päähän Natura-alueen rajasta, jolloin myöskään puuston poiston reunavaikutuksia ei alueen puustoisille luontotyypeille synny. Tuulivoima-alueen yhteydessä rakennetaan uusia teitä ja parannetaan jo olemassa olevaa tieverkostoa, mikä voisi lisätä ihmisten liikkumista alueella, mutta tieverkoston parantuminen ei sijoitu Natura-alueen suuntaan, jolloin ihmisen liikkumisen ei arvioida lisääntyvän tällä alueella, eikä tästä aiheutuvia häiriövaikutuksia synny.

Epäsuorien vaikutusten kautta ei aiheudu merkittäviä vaikutuksia millekään suojeluperusteelle.

Muita mahdollisesti merkittäviä epäsuoria vaikutusmekanismeja ei tunnistettu.

4.3 Tuulivoimahankkeiden yhteisvaikutukset muuttavien lintujen näkökulmasta

Kotapalon hankkeen kanssa samalla seudulla on suunnitteilla useita muita tuulivoimahankkeita. Lähialueella sijaitsevat muut tuulivoimahankkeet on esitetty kartalla (**Error! Reference source not found.**).

Useat tuulivoima-alueet kasvattavat muuttolintujen riskiä törmätä voimaloihin ja kaventaa muuttolintujen käyttämiä lentoväyliä. Kotapalon tuulivoima-alue ei kuitenkaan sijoitu minkään Kirvesaavan Natura 2000-alueen suojeluperustelajin päämuuttoreittiä.

Kotapalon tuulivoimahanke sijoittuu Kirvesaavan pohjoispuolelle. Myös YVA-menettelyvaiheessa olevat Honkamaan ja Vitsakankaan hankkeet sijoittuvat Kirvesaavan pohjoispuolelle noin 16 km ja 17 km

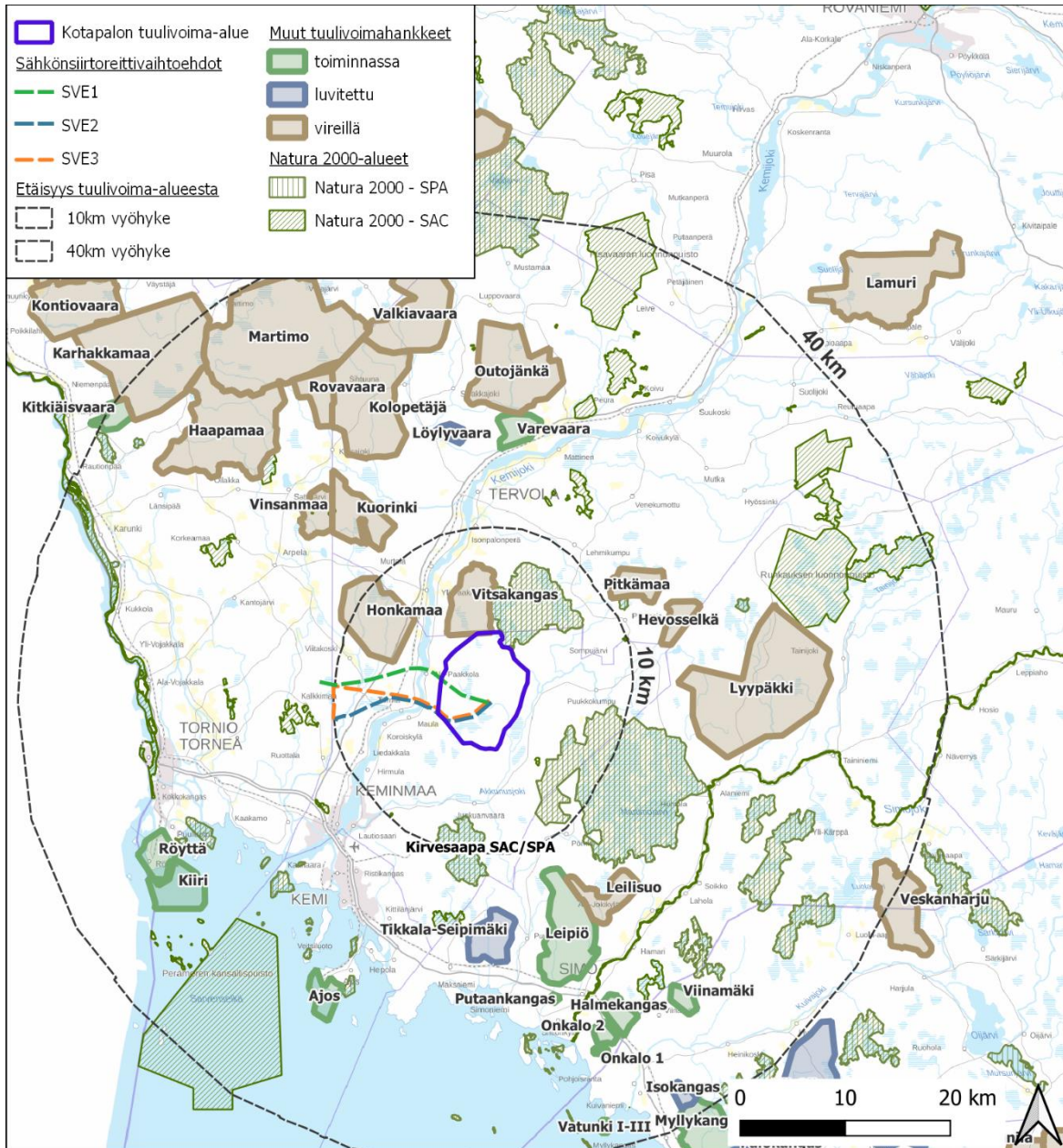
etäisyydelle. Kirvesaavasta etelän/kaakon suuntaan lähimmillään 2 km etäisyydellä sijoittuu Tikkala-Seipimäen luvitettu hanke, Leipin olemassa olevan tuulivoima-alue sekä Leilisuon vireillä oleva hanke.

Kirvesaavalta suoraan lännen suuntaan kohti rannikkoa ei ole suunnitteilla tai olemassa olevia tuulivoimahankkeita. Näin ollen Kirvesaavalta muuttavat linnut pääsevät edelleen esteettömästi lentämään rannikolle. Tästä syystä muilla hankkeilla ei arvioida olevan vaikutuksia etelään suuntaavien lintujen muuttoon.

Kemijokivarsi on yksi lintujen tärkeistä muuttoväylistä Lapissa. Kirvesaavalta pohjoiseen päin suuntaavat linnut pääsevät edelleen esteettömästi lentämään kohti jokiuomaa ja uomaa seuraten pohjoisen suuntaan huolimatta pohjoisessa sijaitsevista Kotapalon, Honkamaan ja Vitsakankaan hankkeista. Hankkeiden voimalapaikat eivät myöskään sijoitu jokea reunustaville pelloille, joilla muuttavat linnut saattavat levähtää ja ruokailla.

Suomalaisessa tuulivoimapuistoissa tehdyssä linnustovaikutusten seurantatutkimuksen tulosten perusteella muuttavat linnut pyrkivät ensisijaisesti kiertämään tuulipuistot myös valtakunnallisesti tärkeillä päämuuttoreiteillä. Lisäksi nykyaikaisten tuulivoimaloiden väliset etäisyydet ovat niin suuria, etteivät ne estä lintujen liikkumista tuulipuistojen sisällä, eikä tuulipuistojen rakentaminen näin ollen ole katkaissut keskeisiä muuttoreittejä edes lintumuuton pullonkaula-alueilla (Suorsa, 2019).

Yllä olevien seikkojen perusteella yhteisvaikutuksilla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia Kirvesaavan muuttaviin suojeluperustelajiin.



Tulostettu 07/01/2026, LK.
 Lähteet: Natura-alueet: SYKE
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos

Kuva 4.1. Lähialueen muut tuulivoimahankkeet suhteessa Kotapalon tuulivoima-alueeseen ja Kirvesaavan Natura-alueeseen.

5. Johtopäätökset

Tämän Natura-selvityksen perusteella Kotapalon tuulivoima-alueesta ei kohdistu suoria tai epäsuoria eikä merkittäviä yhteisvaikutuksia Kirvesaavan Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin tai suojeluperustelajeihin, sillä tuulivoima-alueen toteuttaminen ei edellytä rakentamista, puuston poistoa eikä maanmuokkausta Natura-alueella eikä alle 5 km etäisyydellä Natura-alueen rajasta. Lisäksi muuttaville linnuille säilyy esteettömiä lentoväyliä sekä rannikolle että pohjoisen suuntaan.

Selvityksessä ei tunnistettu mitään sellaisia vaikutusmekanismeja, joista voisi aiheutua Natura-alueen suojeluperusteille todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia.

Todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ei aiheudu, eikä hankkeelle ole tarpeen suorittaa varsinaista, luonnonsuojelulain 35 § mukaista Natura-arviointia.

Lähdeluettelo

Airaksinen, O. & Karttunen, K. (2001). *Natura 2000 -luontotyyppiopas. 2. korjattu painos.* Suomen ympäristökeskus. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/49344cb9-7333-43f0-bc0f-53db0c76ae7c/content>

BirdLife International. 2013. Wind farms and birds: an updated analysis of the effects of wind farms on birds, and best practice guidance on integrated planning and impact assessment. Bern Convention Bureau Meeting, Strasbourg. Luettu 17.12.2025 osoitteesta <https://rm.coe.int/16807462452BirdLife%20Suomi>.

Birdlife. (2023). Lehtiniemi, T. & Toivanen, T. Lintujen päämuuttoreitit Suomessa - päivitys 2023. <https://tiedostot.birdlife.fi/pdf/lintujen-paamuuttoreitit-raportti-2023-birdlife.pdf>

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Hötker, H., Thomsen, K.-M. & H. Jeromin. 2006. Impacts on biodiversity of exploitation of renewable energy sources: the example of birds and bats. Michael-Otto-Institut imNABU, Bergenhusen.

Kontkanen, H. & Nevalainen, T. 2002. Petolinnut ja metsätalous. Siipirikko 29(2): 1–80.

Koskimies, P. 2005. Voimajohtolinjan uhka kosteikkolinnustolle – esimerkkinä Pernajanlahti. Linnut Vuosikirja 2005, Birdlife Suomi.

Koistinen, J. 2004. Tuulivoimaloiden linnustovaikutukset. Suomen ympäristö 721. Ympäristöministeriö. Helsinki.

LAG VSW, Working Group of German State Bird Conservancies. 2015. Recommendations for distances of wind turbines to important areas for birds as well as breeding sites of selected bird species (as at April 2015). Staatliche Vogelschutzwarte, Nennhausen, Germany

Meller, K. 2017. Kirjallisuusselvitys tuulivoimaloiden vaikutuksista linnustoon ja lepakoihin. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu, 27/201723. Helsinki: Työ- ja elinkeinoministeriö4. ISBN: 978-952-327-228-6.56.

Rydell, J., Engström, H., Hedenström, A., Kyed Larsen, J., Pettersson, J., & Green, M. 2012. The effect of wind power on birds and bats: a synthesis. Naturvårdsverket. 150 s.

SOF (Sveriges Ornitologiska Förening). 2013. Sveriges Ornitologiska Förenings policy om vindkraft. Oktober 2013. <http://oof.nu/wp-content/uploads/2018/04/SOF-policy-om-vindkraft-2013.pdf>.

Suorsa, V. 2019: Linnustovaikutusten seuranta suomalaisissa tuulivoimapuistoissa- Linnut vuosikirja 2018:148–155.

Suomen ympäristökeskus. 2018. Kirvesaapa (F11300505, SAC/SPA). Salattu versio, 16.12.2025.



Suomen ympäristökeskus. 2018. Kirvesaapa (F11300505, SAC/SPA).
<https://paikkatieto.ymparisto.fi/natura/2018/tietolomakkeet/F11300505.pdf>

Ympäristöministeriö. 2016. Linnustovaikutusten arviointi tuulivoimarakentamisessa. SY 6/2016.